

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

333.32

Hely

Idő

'1921.'

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *A kiuzsorázott háziurak*

Forrás:

*Vejnyava**3p.*
(Hely)*1921. T. 9.*
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

333.32, 1921

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi hazinyomda 1920

A „kiuzsorázott” háziurak szabad házbéremelést és fölmondási jogot követelnek.

* *

„Sok ezer lakás fölszabadulása”: — kikergetnék belőlük a lakókat a magas házbérekkel. — A háziurak vasárnapi nagygyűlése a Vigadóban.

A fővárosi háziurak érkezettnek látják az időt arra, hogy most már nyíltan megszúrogassák korbácsukat Budapest népe fölött és kilépjenek a porondra azokkal a követeléseikkel, amelyekkel már jóideje kopogtatnak az „illetékes fórumok” ajtajain. És — fájdalom — e hivatalos helyeken tett látogatásaik alkalmával a háziurak holmi ígéreteket is kaptak arra nézve, hogy egy és más követelésüket „megfontolás tárgyává” teszik majd. E sikeres és a főváros közgyűlése által önként megszavazott 40—47%-os közüzemi házbéremeléseken fölbuzdulva, a háziurak nem tudják már tovább tűrtetni mérhetetlen profitéhségüket: teljesen szabad házbéremelési és fölmondási jogot követelnek, hogy megadhassák a kegyelemdőfést a főváros nyomorgó lakosainak.

A „Budapesti Háztulajdonosok Szövetsége” vasárnap délelőtt a Vigadóban nagygyűlést tart, amelyre a háziurak meghívták a kormány, a nemzetgyűlés, a főváros és a sajtó — az ő sajtójuk — képviselőit is. E nagygyűlésnek és e meghívásoknak pedig — a háziurak saját bevallása szerint — a célja:

„a háztulajdonosoknak immár teljesen elviselhetetlen (!) helyzetének föltárása a kormány és a közvélemény előtt és követelése annak, hogy a magántulajdon elvén alapuló mai jogrendben a háztulajdon fölötti szabad rendelkezési jog ismét visszaszálljon”.

A háziurak a nagygyűlésükről szóló fölívásukban azután kijelentik, hogy

„ők a lakáshiány okát a lakások abnormis olcsóságában látják. Sok ezer lakás szaba-

dulna föl, ha a lakbéreket fölemelnék és Budapest bizonyos mértékben kiürülne, ha nem lehetne olcsón lakást kapni.”

Végül megállapítják háziurak, hogy nem a lakók, hanem ők a kiuzsorázottak és mindezek alapján szabad fölmondást és szabad házbéremelést követelnek. Hogy mit jelentene Budapest nyomorgó tömegeire nézve az, ha a „kiuzsorázott” háziurak követeléseit akár részben is teljesülnének, azt önkéntelenül is beismerik programjukban a háztulajdonos urak. Igaz, hogy ez esetben „sok ezer lakás fölszabadulna” a háziurak profitéhségének kielégítésére, de nem Budapest, hanem csupán a lakások ürülnének ki, mert az utcák megtelnének a lakók tízezreivel, akiket a háztulajdonosok házbérszófja kergetne ki cókókostul a szabad ég alá. Ha a háziurak álma valóra válnék, minden pesti lakos, aki becsületesen uton szerzi meg kenyerét, hajléktalanná válna és a mai feneketlenül nagy nyomorúak olyan perspektívája nyílna meg, amilyenre ma még gondolni sem merünk. A kormány, az illetékes hatóságok kötelessége, hogy a háziurak támadását a legerélyesebben, minden biztatgatás nélkül visszautasítsák. Csak gondoljanak az illetékes urak arra a többi között, milyen erkölcsromboló hatása volna annak, ha a munkátlan milliós jövedelmek zsilipjét teljesen megnyitnák és e szennyes árnak áldozatul odadobnák mindazokat, akik verejtékes munkával keresik vagy legalább is próbálják megkeresni mindennapi kenyerüket.